

CURRER BELLOVÁ:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL DRUHÝ

PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

V posledních dnech často jsem si vzpomněla na onen sen Bětuščin a na tuto následující pohromu, neboť během předcházejícího týdne sotva jedna noc přešla mě lože, aby mi nepřinesla sebou sen o nemluvnětku, které jsem někdy konejšila na lotech, někdy houkala na kolenu, někdy hlídala hraje si s podléstky na trávníku anebo zase pleskající ručkama do tekoucí vody. Jedné noci zdálo se mi o kvilícím děčku a v noci druhé o dítěti plném smíchů; brzo se schovilu těsně u mne a brzo zase utíkalo ode mne; ale nechtěl zjevit to vzbuzovalo jakoukoliv náladu ve mně a nechtěl mělo podobu jakoukoliv, neopomenulo po sedm noci za sebou přijít ke mně v té chvíli, jakmile jsem se oetla v říši snů.

Nelíbilo se mi toto opakování jedné a téže myšlenky — toto zvláštní vracení se jednoho obrazu a rozčilovala jsem se, když čna ke spaní se blížil a doba vidění přicházela. Také oně měsíční noci, kdy jsem byla vzbuzena příšerným křikem, zjevili se mi ve snách malé dítě, a hned na to odpovedně následujícího dne byla jsem zavolána dolů vzkazem, že kdosi mne čeká v pokoji paní Fairfaxové. Obravil se tam, užívala jsem muže, majícího vzezření panského služebníka; byl oděn v hlubokém smutku a klobouk, který držel v ruce, byl otočen černou stuhou.

"Tuším, že se sotva na mne pamatujete, slečno," pravil, vstávaje, když jsem vstoupila; "ale moje jméno je Leaven; byl jsem kočmím u paní Reedové, když jste žila v Gatesheadu, asi před osmi nebo devíti roky, a jsem tam v službě dosud."

"Ah, Roberte! jak se vám vede? Pamatují se na vás velmi dobře; nechával jste mne někdy jízdit na hnědém koníku slečny Jifiny. A jak se daří Bětušce? Vy jste se oženil s Bětuškou?"

"Ano, slečno; má žena je velmi krásná, děkuji vám; přinesla mi ještě jedno maličké asi před dvěma měsíci — máme nyní tři — a jak matec tak dětem daří se výtečně."

"A jak se vede domácímu pánu, Roberte?"

"Lituji, že nelze dát lepších zpráv o něm, slečno; daří se jim nyní velmi zle — jsou v značné tísní."

"Doufám, že nikdo nezemřel," pravila jsem, pohlednouc na jeho černý oděv. On také podíval se na stuhu svého klobouku a odvětil:

"Pan Jan zemřel, včera bylo tomu týden, ve svém bytu v Londýně."

"Pan Jan?"

"Ano."

"A co tomu říká jeho matka?"

"Aj, vidíte, slečno Eyrova, není to vědní neštěstí; jeho život byl velmi divoký; v těchto posledních třech letech oddal se zhrálému životu a jeho smrt byla strašná."

"Slyšela jsem od Bětušky, že nepočiná si správně."

"Nepočiná si správně! Nie horšího už nemohl dělat; zničil své zdraví a svůj podíl uprostřed nejhorší společnosti jak může tak žít. Přišel do dluhů a na konec do vězení; jeho matka vy-pomohla mu dvakrát, ale jakmile byl na svobodě, vrátil se ku starým společníkům a prostopáněmu životu. Jeho duch nebyl kytrý; chlapi, s kterými hřel, vysávali ho nade vše pomyslené. Přijel do Gatesheadu asi před třemi týdny a chtěl, aby mu paní vše vydala. Paní odmítla; její prostředky byly již dávno velice zmenšeny jeho výstředností; vrátil se tedy, a nejlíší novinou bylo, že je mrtev. Jak zemřel, báh ví! — říkají, že skočil s mostem."

"Měla jsem zpráva ta byla strážlivá. Robert Leaven začal opít."

"Paní neměla úplné zdraví již po nějakou dobu; stihnutá slečnou, ale nevedla se jí při tom

valně; ztráta penězů a strach před chudobou jí přímo zdrtily. Zpráva o smrti pana Jana, a způsob, jak sešel, přišla náhle, takže ranila ji mrtvice. Tři dny nebyla schopna řeči; ale poslední úterek zdálo se, že je jí lépe; vyhlížela, jako by chtěla něco říci a stále dávala znamení mé ženě a mumlala cosi nesrozumitelného. Ale teprva včera ráno Bětuška porozuměla, že vyslovuje vaše jméno, až konečně zmohla se na slova: "Přiveďte Johana, přiveďte Johana Eyrova, chei s ní mluvit." Bětuška neví, jestli paní jest při smyslech a myslí-li něco těmi slovy; ale řekla to slečně Elžběce a slečně Jifině, a poradila jim, aby poslaly pro vás. Mladé dámy z počátku nechtěly; ale jejich matka znepokojila se tak a stále volala: "Johano, Johano!" až posléze svolily. Odjel jsem z Gatesheadu včera; a můžete se přičiystat, slečno, vezmu vás rád sebou zpátky zítra časně ráno."

"Ano, Roberte, přichystám se; zdá se mi, že musím přijet."

"Myslím také tak, slečno, Bětuška povídala, že jistě neodpřete; ale myslím, že budete musít žádat o dovolenou, než smíte odjet?"

"Ano; učiním to zítra," a poslavši ho do čeledníka a doporučením do péče ženy Johnovy i do obsluhy Johna samého, šla jsem vyhledat pana Rochestera.

Nebyl v žádném z dolejších pokojů; nebyl na dvoře, ve stájích ani v zahradě. Ptala jsem se paní Fairfaxové, jestli ho neviděla; — přisvědčila, řkouce, že podle jejího mínění hraje kulečnické se slečnou Ingramovou. Spěšela jsem do herny; fukot kulí a šum hlasů zaznívaly odtud; pan Rochester, slečna Ingramova, obě slečny Eshtonovy a jejich přítel pilně hráli. Bylo potřeba trochu odvahy k vyrušení tak zaměstnané společnosti; můj úkol však neměl být odložen, proto blížila jsem se k pánovi, stojícímu po boku slečny Ingramovy. Obrátila se, když jsem přicházela blíž, a podívala se na mne s vysokou; oči její zdály se tázati: "Co chce tady to plazivé stvoření?" A když jsem řekla tímým hlasem: "pane Rochester!" ušnila pohyb, jako by chtěla mne odstranit. Pamatují se, jak vy-padala v té chvíli; — její zjev byl půvabný a vyzývavý; měla na sobě ranou oblek z blankytného krápu a ve vlasech závojem modrou stuhu. Byla celá zaujata brou a vznícená hrdost zmenšovala výraz jejích pýsných tůh.

"Hledá ta osoba vás?" tázala se pana Rochester; a pan Rochester obrátil se, aby viděl, kdo to jest. Udělal zvláštní posunek — jeden to ze svých divných výrazů, odhodil hůl a šel za mnou s pokojem.

"Nuže, Johano?" pravil, upřevše zády o dvéře učebny, které uzavřel.

"Prosím, pane, potřebuji dovolenou asi na dva týdny."

"K čemu to? — Kam půjdete?"

"Navštívit chorou paní, která pro mne vzkázala."

"Jaká chorá paní? — Kde bydlí?"

"V Gatesheadu, v ském okrese."

"V jakém okrese? To je odtud přes půl druhého sta kilometrů! Kdo to asi je, že posílá pro vás tak daleko!"

"Jmenuje se Reedová, pane — paní Reedová."

"Reedová z Gatesheadu? V Gatesheadu býval jakýsi Reed krajský?"

"To je jeho vlová, pane."

"A co budete dělat u ní? Jak jí znáte?"

"Pan Reed byl mým strýcem — má matky bratr."

"Čerchmanem byl! Vy jste mi to nikdy dříve neřekla; pořád jste povídala, že nemáte příbuzných."

"Žádného, který by se ke mně blížil, pane. Pan Reed je neob-tík, a jeho chof mne zavrhl."

"Proč?"

"Proto, že jsou chudí byla jsem jí na obtíž a protože neměla mne ráda."

"Ale Reed zanechal děti? — musíte mít bratrance? — Sir George Lyon povídala včera o jistém Reedovi z Gatesheadu, který prý byl největším darebákem z celého města; a Ingramová zmínila se o jakési Jifině Reedové z téhož okresu, která asi před dvěma roky byla v Londýně obdivována pro svou krásu."

"Jan Reed je mrtev, pane; zničil sebe a připravil rodinu o mnoho; má se za to, že spáchal sebevraždu. Ta novina zdrtila jeho matku tak, že jí to způsobilo apoplektický záchvat."

"A čím jí můžete prospět? — Nemysl, Johano! Já bych nechtěl běžet tolik kilometrů na návštěvu staré paní, která možná země dřív, než k ní přijde; a pak, říkáte, že vás zavrhl?"

"Ano, pane, ale tomu je už dávno; a tenkrát okolnosti byly velice rozdílné; nyní bych nemohla s lehkým srdcem odpřítit jí to přání."

"Jak dlouho tam pobudete?"

"Co možná kratičko, pane."

"Slibte mi, že odjedete pouze na týden."

"Raději bych nedala žádného stihu, musila bych ho třeba zrušit."

"Na každý pád vy se vrátíte; nechtě se za žádnou záminkou svést ke stálému pobytu u ní?"

"Ach, ne! Dozajista se vrátím; jak bude vše v pořádku."

"A kdo jede s vámi? Vy přece necestujete na sta kilometrů samotna?"

"Ne, pane, poslala pro mne kočku."

"Osaou spolehlivou?"

"Ano, pane, slouží deset let v rodině."

"Pan Rochester přemýšlel — "Kdy chcete odjet?"

"Zítra časně ráno, pane."

"Dobrá, musíte mít nějaké peníze; nemůžete cestovat bez peněz, a troufám, že jich mnoho nemáte; doposud jsem vám nevyplatil služné. Mnoho-li máte všeho všudy, Johano?" tázal se s úsměvem.

Vytáhla jsem toboleku; byla hezky tenouká. "Pět šilinků, pane," řekla jsem. Vzal penězku, vysypal hromádku penězku na dlaň a chechtal se, jakoby ty drobné ho bavily. Brzo vy-řekl ale svůj zápisník. "Tu máte," pravil, podávaje mi bankovku; byla to padesátka, ač mi byl dlužen jen patnáct liber. Řekla jsem mu, že nemám nazpátek.

"Nepotřebuji drobných; vždyť víte. Vemte si svou mzdou."

Odmítla jsem přijmout více, než jsem měla dostat. Mračil se z počátku; pak, jako by mu něco napadlo, pravil:

"Dobře! dobře! Lepší nedat vám všecko najednou; vy byste třeba zůstala pryč tři měsíce, kdybyste měla padesát liber. — Zde je desítka; není to dost?"

"Ano, pane, ale teď jste mi dlužen pět."

"Vraťte se tedy pro ně; máte u mne uloženo čtyřicet liber."

"Pane Rochester, já bych také chtěla zmíniti se vám o ještě jiné věci, dokud je k tomu příležitost."

"Jaké věci? Na to jsem zvědavý?"

"Byl jste tak dobrý, že jste mi oznámil, že za krátko hodláte se oženit?"

"Ano; co pak?"

"V tomto případě, pane, Adéla musí jít do školy; doufám, že nakládnete nutnost toho?"

"Aby šla z ceaty má nevěstě, která by mohla zacházeti s ní třeba příliš důrazně? To je mon-drý návrh; žádné pochyby o tom. Adéla, jak říkáte, musí do školy; a vy ovšem musíte odrazovat rovnou — do pekla!"

you službu od nich — ale já budu inserovat."

"Polezete na egyptské pyramidy!" zahučel. "Ke své škodě inserujete! Ze jsem vám nedal jenom pětku místo deseti liber! Vraťte mi devět liber, Johano; mám pro ně místo."

"A já též mám, pane," odtušila jsem, schovávaje ruce i toboleku za sebe. "Nemohu nikterak pohrěšit těch peněz!"

"Lakomečku!" pravil, "odpírať mi peněžní prosbu! Dejte mi pět liber, Johano!"

"Ani pět šilinků, pane; am pět peněz!"

"Ukažte mi tu hotovost."

"Ne, pane; vám není co věřit."

"Johano!"

"Pane!"

"Slibte mi jednu věc"

"Vše vám sřím, pane, co smím vykonat."

"Nemocujte a světe nalezte-li nového místa mně. Já vám v čas nějaké vyhledám."

"Těda to učiním, pane, jestliže vy zase sřím, že já a Adéla budeme obě v bezpečí mimo dům, dřív než vaše nevěsta do něho vkročí."

"Velmi dobře! Velmi dobře! Dávám vám na to své slovo. Jedete tedy zítra?"

"Ano, pane, časně ráno."

"Přijdete jistě po obědě; doň do odonu?"

"Ne, pane, musím vše připravit na cestu."

"Tedy vy a já musíme si dáti s bohem na nějakou chvíli?"

"Myslím, že ano, pane."

"A jak se provádí ten obřad loučení, Johano? Pomuňte mne; já jsem toho ještě nikdy nepoznal."

"Když se lidé loučí, řeknou si "S bohem!" anebo i jinak, chtějí-li."

"Řekněte to tedy!"

"S bohem, pane Rochester, na ras."

"Co musím říci já?"

"Totéž, pane, libo-li."

"S bohem, slečno Eyrova, na čas; je to vše?"

"Ano."

"To se mi zdá nejen bolestné, ale i smělé a nevlidné. Raději bych něco jiného; malý přídavek k tomuto drsnému obřadu. Ku příkladu potřešení rukou; ale ne ani to by mne neuspokojilo. Vy tedy nečinite nic více, než že řeknete: "S bohem." Johano?"

"Je toho dost, pane; zrovna tolik dobré vůle může být vloženo do jednoho srdečného slova jako do mnohých."

"Pravda, ale jedině "S bohem" je přece málo a zní to tak chladně."

"Jak dlouho bude stát opřen zády o dvéře?" ptala jsem se v duchu sebe; "musím začít chystat své věci." Zvon zvonil o obědu zavzněl a on chvátal pryč, nepromluviv už více ani jedno slovíčko; neviděla jsem ho již během dne a ráno byla jsem pryč dříve než vstal.

Frank Svoboda Umělecký závod POMNÍKOVÝ Největší sklad pomníků ve Spojených Státech 1215-25 So. 13th Str. OMAHA, NEBR. Phones: Office: Douglas 1872. Residence: Douglas 5216.

FRANK YUN vinná čistá a hojná zásobený řeznický a uzenářský obohod V ČÍSLE 2206 JIŽ. 16. UL., OMAHA. Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Všecker výrobky uzenářské mají se té nejlepší jakosti. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 3422.

F. C. BLISS, prodáváč hovřího dobytka F. F. WELLMAN, prodáváč vepř. dobytka KOMMISSIONÁRI V DOBYTKU Máme čistotu zkušenu v obvodu tomto. Za správnost ručíme. Nade rada bude dána vždy v zájmu zastavite dobytka a nikdy v zájmu jatok. Posloužíme každému vždy spravedli- vě a ručíme, že krajane oděři vždy nejvyšší cenu tržní, týž den panují die jakosti dobytka. Zvláštní pozornost věnujeme dořazům krajjanů. F. F. Wellman jest Čech a proto se na něho obraťte s plnou důvěrou. BLISS & WELLMAN, Room 254 New Exchange Bldg., Union Stock Yards, - SO. OMAHA, NEBRASKA

Pozor! Pozor! Budte bedlivými, když opouštíte káru a neobcházte jí nikdy zadem, dokud jste se dříve nepřesvědčili, že nejede jiná kára opačným směrem. Nepozornost máe snadno býti příčinou vážné nehody. Pomozte nám svým počínáním, zabránit možnému případu neštěstí. Omaha & Council Bluffs Street R. R. Co.

Přestěhoval se Dr. J.W. NOVÁK český zubní lékař Přestěhoval se do Karchach Blk. 15. a Douglas ulice čís. pokoje 206. Rohová místnost na druhé podlaže nad Ryan Jewelry Co. Tel. v úřadovně: Douglas 5077. Tel. residence, 915 William ul., Douglas 6019.

Lee-Glass-Andresen Hardware Co. PRODÁVÁ VE VELKÉM tlačené, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Cínovaný plech, telezny plech a kovové zboží. — Otuřný drát hřebíky, nožíkové zboží, biskyly, stříelné zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu. 9th and Harney Streets. OMAHA, NEBRASKA.

Joseph Bliss & Son Co., komissionári živým dobytkem. Uspokojivý prodej. Rychlá vyplatění. SOUTH OMAHA, NEBR.

Wm. Jetter, HUGO F. BILZ, JETTER BREWING COMPANY SOUTH OMAHA, NEBR. Pivo, které pítá věku. Staré slánecké "Duplik" pivo je velice dle staré slánecké formuly odbořením sláckem, jest pivo rovnou čistácké.

LOUIS BERKA, český právník a veřejný notář 336 Bee Bldg., Omaha